

21. YÜZYILDA ULUSLARARASI GÖÇ - IV

10-11 EKİM 2019

YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ
YAYINEVİ

Yeditepe Üniversitesi Yayınevi: 35

21. Yüzyılda Uluslararası Göç - IV

@Yeditepe Üniversitesi Yayınevi, 2019

Bu kitabın her türlü yayın hakları Fikir ve Sanat Eserleri Yasası gereğince Yeditepe Üniversitesi Yayınevi'ne aittir. Tüm hakları saklıdır. Tanıtım amaçlı kısa alıntılar dışında yayıncının izni alınmadan hiçbir şekilde kopyalanamaz, çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

ISBN: 978-975-307-101-7

İstanbul, 2019

Yeditepe Üniversitesi Yayınevi

Yeditepe Üniversitesi

İnönü Mah. Kayışdağı Cad. 26 Ağustos Yerleşimi 34755

Ataşehir İstanbul

press@yeditepe.edu.tr

0216 578 00 00 / 3716

Yayıncı sertifika no: 41307

Sorumlu Editör: Didem Bayındır Yenici

Editör: Özge Özgür Sarıoğlu

Sayfa Tasarımı: Savaş Yıldırım

21. YÜZYILDA ULUSLARARASI GÖÇ KONFERANSI - IV

Yeditepe Üniversitesi Küresel Eğitim ve Kültür Araştırmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi (KEKAM) tarafından bu yıl dördüncüsü düzenlenecek olan “21. Yüzyılda Uluslararası Göç” konferansı, alanında önde gelen akademisyen ve uzmanların katılımıyla 10-11 Ekim 2019 tarihlerinde Yeditepe Üniversitesi’nde gerçekleştirilecektir.

Konferansın amacı, Türkiye başta olmak üzere, 21. Yüzyılda dünyanın pek çok ülkesini ilgilendiren uluslararası göç hareketlerinin siyasi, iktisadi, hukuki ve sosyolojik boyutlarının tartışılmasıdır. Konferans, farklı disiplinlerde çalışan akademisyenler ile kamu ve sivil toplum örgütlerinde çalışan uzmanları bir araya getirerek, araştırma, fikir ve deneyim paylaşımını sağlamayı hedeflemektedir. Uluslararası göç hareketleri, mülteci sorunu, uluslararası göç ve güvenlik, düzensiz göç, göçmen kaçakçılığı, göç politikaları, emek göçü, zorunlu göç, beyin göçü, göç ve kültür, göçmen entegrasyonu, göç ve kadın, göçmen sağlığı, diaspora ve azınlık çalışmaları, göç ve kalkınma, göç ve ekonomi gibi konular konferansın ana başlıklarını oluşturmaktadır.

2016 yılından bu yana düzenlediğimiz konferanslarda bilimsel kurulumuz tarafından seçilen bildiriler 2016 ve 2017 yıllarında uluslararası kitap haline getirilmiştir. 2016 yılı konferansında seçilen bildiriler Cambridge yayınevi tarafından “International Migration in the 21st Century: Problems and Solutions”, 2017 yılı konferansında seçilen bildiriler ise Lexington yayınevi tarafından “International Migration and Challenges in the Beginning of the Twenty – First Century” başlığı altında yayımlanmıştır. 2018 yılı konferansında seçilen bildiriler ise Lexington yayınevi tarafından “Refugee Crisis and Migration Policies: From Local to Global” başlığı altında yayımlanmak üzere basım aşamasına girmiştir. Bunlar dışında seçilen bildirilerden bazıları Yeditepe Üniversitesi İ.İ.B.F. dergisi CONRESS’te yayımlanmıştır.

INTERNATIONAL MIGRATION IN THE TWENTY – FIRST CENTURY – IV

The fourth conference organized by the Research Center of Global Education and Culture of Yeditepe University will be conducted on the theme “International Migration in the 21st Century” with the participation of academicians and international migration specialists. The conference will take place on October 10-11, 2019 at Yeditepe University in Istanbul.

The purpose of the conference is to discuss social, economic, judicial and sociological perspectives of the international migration movements in the 21st century which concern Turkey and many other countries. The conference aims to provide a platform and opportunities for sharing researches, ideas and experiences gathered by academicians from different disciplines and experts who work for civil and non-governmental organizations. The topics of the conference will be: international migration, the refugee problem, international migration and the security problem, illegal migration, smuggling of migrants, migration policies (at state and institutional level), brain drain, forced migration, labor migration, migration and culture, integration of migrants, women migrant, diasporas and minorities, migration and development, etc. These topics are provided as an indication, any work falling under the theme “International Migration in Twenty - First Century” will be welcome.

Since 2016, for three consecutive years, after each KEKAM's annual conference, selected papers chosen by our scientific community are published as an separate international book. In 2016, the conference's chosen papers are published under the title of “International Migration in the 21st Century: Problems and Solutions” by Cambridge Scholars Publishing. In 2017, the chosen papers were published by Rowman & Littlefield Publishing Group-Lexington Books under the title of “International Migration and Challenges in the Beginning of the Twenty – First Century”. The 2018 conference's chosen papers are in printing process under the title of “Refugee Crisis and Migration Policies: From Local to Global” by Lexington Books. Additionally, some other papers of the conference are published at the “CONRESS” journal of the Faculty of Economics and Administrative Sciences at Yeditepe University.

BİLİMSEL KURUL

Prof. Dr. Georges Prevelakis, Sorbonne Üniversitesi (Fransa)

Prof. Dr. Méropi Anastassiadou, Inalco (Fransa)

Prof. Dr. Catherine Wihtol de Wenden, SciencePo Paris (Fransa)

Prof. Dr. Ahmet İçduygu, Koç Üniversitesi

Prof. Dr. İbrahim Sirkeci, Regent University (İngiltere)

Prof. Dr. Tülay Alim Baran, Yeditepe Üniversitesi

Prof. Dr. Nuray Ekşi, Yeditepe Üniversitesi

Doç. Dr. Mustafa Murat Yüceşahin, Ankara Üniversitesi

Doç. Dr. Gökçe Bayındır Goularas, Yeditepe Üniversitesi

Dr.Öğr.Üyesi Işıl Zeynep Turkan İpek, Yeditepe Üniversitesi

Dr. Léa Lemaire – Université Lille 2/Ceraps (Fransa)

DAVETLİ KONUŐMACILAR

Prof. Dr. İbrahim Sirkeci – Regent’s Üniversitesi

Talking and Measuring Migration: Voluntary, Forced, Regular or Irregular

Prof. Dr. Nilüfer Narlı – Bahçeşehir Üniversitesi

Syrians in Turkey and Social Inclusion: Yesterday and Tomorrow

Doç. Dr. Rifat Barış Tekin – Marmara Üniversitesi

Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri, Kalkınma İşbirliği ve Uluslararası Göç

KONUŐMACILAR

(Alfabetik Sıraya Göre)

Azınlık Edebiyatında Gç Teması ve Yazında Otobiyografik Kurgu Anlatılarının Düşündürdükleri

Öğr. Gör. Armen Tanikyan – Yeditepe Üniversitesi

Günümüzde yazın dünyasının sosyal bilimler alanında pek çok araştırma konusunun ilgi odağı olabileceği görülmektedir. Özellikle de, ana teması kimlikle ilintili olan otobiyografik anlatı yazılar, hem zaman ve mekân bağlamını tarihle buluşturabilmeleri, hem de yakın tarihimizdeki toplumsal olayları sıradan insanın gözünden nakledebilmeleri açısından ilgi çekici olabilmektedirler. Öte yandan, araştırmacı Leyla Neyzi otobiyografik anlatıların kurgu bölümleri bulursa dahi, aslında anlatıcının geçmişı bugünde nasıl hissettiğinin, nasıl hatırladığının anlamlandırılması açısından önem taşıdıklarının altını çizmektedir. Bu çalışmada, Anadolu'dan büyük şehre yani İstanbul'a doğru iç göç teması belirleyici unsur olarak ele alınacak ve toplumumuzun azınlık üyesi yazarlarından Mıgırđıç Margosyan'ın Biletimiz İstanbul'a Kesildi ve Jaklin Çelik'in Kum Saatinde Kumkapı adlı otobiyografik kurgu anlatılarından yola çıkarak, toplumumuzda mekân değışikliğinin sıradan insanın günlük yaşamındaki izdüşümleri inceleyecektir. Türkiye'nin hızlı endüstrileşme dönemini kapsayan 1970-1990 yılları arasındaki "kentlileşme" sürecinin toplumumuzun azınlık üyeleri tarafından nasıl anıldığı nitel yöntemler aracılığıyla sorgulanacak; yakın tarihimizi nasıl yaşadıkları, nelerden etkilendikleri bu eserlerin ardından incelenmeye çalışılacaktır. Öncelikle yakın tarihimizi etkileyen etmenlerin izi sürülecek, ardından da biri kent yaşamını, yani İstanbul'u, diğeri Anadolu'lu geçmişini eserlerine konu edinen ve farklı dönemlerde Diyarbakır'dan İstanbul'a göç etmiş iki yazarın söylemlerinden hareketle, toplumdaki sosyokültürel değışim yerleşim yerleri, yemek kültürü ve çalışma sahalarından örnekler veren cümlelerle saptanmaya çalışılacaktır.

The Effect of Immigrant Remittances on Economic Growth through Consumption and Investment Expenditures

Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Sevensan – Yeditepe Üniversitesi

Remittances from citizens working abroad represent one of the largest sources of financial flows to low and middle income countries. In those countries most of the amount received by the families of migrant workers are spent on consumption necessities such as food, education and health expenditures. These consumption expenditures increases the economic activity in the short run and contribute to development in the long run. This study intended to assess the causation between remittances and economic development as measured with Human Development Index (HDI) in developing and underdeveloped countries. Vector Autoregressive Model methodology is used to examine the effect of remittance flows to the economic growth in a panel of 62 low and low middle income countries and 54 upper middle income countries for 1990 and 2017 period. Main finding in this study is that remittances contribute to the economic growth of lower income countries in the short run. In the long run on the other hand there is a positive and strong relation between Human Development Index and remittance received in low income countries. For upper middle income countries the effect of remittances is marginal. These findings suggest the importance of remittance in low income economies. Remittances in these low income countries contribute to the long run development.

“Places In-Between”: Hubs Syrian Refugees and De-Facto Integration in Turkey

Dr. Öğr. Üyesi Ayşem Biriz Karaçay - İstanbul Ticaret Üniversitesi

The temporary status of the Syrian refugees in and growing restrictions on borders of Turkey has fueled the emergence of “certain transit locations” as “hubs” of de-facto integration. These hubs provide critical points along “smuggling” routes where “favorable” conditions facilitate the fragmented journeys of Syrian refugees. Traveling between “hubs”, refugees (re)organise their journeys, meet smugglers, negotiate over possible options for onward movement, work and/or collect money for the next step. Challenging the predominance of easily identifiable “smuggling routes”, hubs have the potential to persist and grow in importance over longer periods of time, thus are the nodes connecting routes that may change rather quickly. This paper shed light on the formation of such “hubs” as “places in between”, by focusing on everyday actions of Syrian refugees in Istanbul, as active agents who have the capability to shape their own futures.

Dynamics of Exclusion and Claims for Inclusion in the Urban Context of Istanbul

Dr. Öğr. Üyesi Ayşen Üstübcü – Koç Üniversitesi

Several recent reports and research underscored inhospitable attitudes towards Syrian refugees in Turkey. Existing findings mostly rely on surveys measuring how majority of citizens perceive Syrian minority as “the other”. However, surveys fall short to reveal how majority and minority groups interact, how Syrians experience such encounters and respond to stigmatization and exclusion. Using neighborhoods as units of observation, the paper focuses on Syrians’ experiences of incorporation in the urban context of Istanbul, with a particular focus on their encounters with service providers, local residents from Turkish as well as other immigrant backgrounds. Plus, looking at both sides of the coin, the paper also explores how local actors perceive the settlement of refugees. The discussion reveals tensions between the expectations of cultural similarity and perceived cultural differences between different groups and suggests that ethnic boundaries are re-drawn around these tensions. Using the framework of ethnic boundary making, the paper aims to explore how citizens as majority and displaced newcomers as minority locate themselves within the wider discussions of integration, deservingness, social cohesion. The findings are based on fieldwork conducted through April 2017 to April 2018, in two districts of Istanbul where the presence of newly arrived Syrian population prevails. The data collection process included focus groups and semi-structured interviews with Syrians, local inhabitants as well as with service providers to reveal how urban dwellers describe the social world and recent changes in their immediate urban space. The analysis is also informed by observations in various social spaces such as local cafés, hometown associations, shops, medical clinics, community centers.

1960-90 Tarihleri Arasında Fransa'daki Türk Göçmen Kadınlarının Durumuna Bir Bakış

Öğr. Gör. Aşın Karanfilli

Özellikle 1960'lı yıllarda başlayan ve 1990'lı yıllara kadar süren Türkiye'den Fransa'ya göç eden Türk kadınlarının ailesel, ekonomik ve günün siyasi faktörleri nedeniyle Fransa'da, özellikle Paris ve çevresinde Türk yerleşim yerlerinde bulunmalarının sebepleri ve sonuçları incelenmektedir. Türk kadınlarının Fransa'ya yerleşimi, entegrasyonu, eğitim durumları, çalışma koşulları ve Türk yerleşik göçmen topluluğunun Türk göçmen kadınlarının üzerindeki etkileri analiz edilmektedir.

Refugee Voices in Comparison: State Policies, Civil Society and Activism Practices from Greece and Turkey

Dr. Arş. Gör. Birce Altıok – Koç Üniversitesi

This research examines forced migrant groups' – undocumented migrants, refugees, asylum-seekers – access to the realm of activist politics in Turkey and Greece by taking into account the role of refugee policies of states in the post-2010 period. The main aim of this research is to establish an interconnected link between the effects of state policies and practices on the emergence of migrant and pro-migrant activism, and in sequence, how that trigger different positioning of refugees' access to their rights contra the state. Analyzing the emergence, production, reproduction and diversification of multiple forms of migrant and pro-migrant activism through the lens of refugee agency in relation to state policies and practices, the research aims to examine the interaction between states' refugee policies and migrant activism, and what sorts of divergences emerge as a result of their interaction comparing similar forced migrant group activisms in two different contexts of Greece and Turkey by similar refugee groups.

The Impact of EU Involvement on Migration Governance in the Mediterranean: Transnationalism, Multilateralism or Bilateralism

Dr. Birce Demiryontar – Koç Üniversitesi

In the contemporary discussions, the term “transnational governance” often used too liberally in explanation of policies governing migration. The definition of a transnational governance framework entails the engagement of multiple actors across national boundaries, at least one being a non-state actor. These transnational networks of governance are expected to cooperate to fulfil goals independent of the national ones. In the Mediterranean, despite the undisputable role and significance of transnational governance in the micro and meso levels, and despite migration being a policy field exposed to influences and initiatives by the non-state actors, in the macro policy level, migration governance undertaken under the EU “leadership” fails to fulfil the main requirements of a transnational governance framework.

With a focus on the policy interchanges between the EU and Turkey, this paper shows the instances when the governance of migration in the Mediterranean was conducted in a multilateral or a bilateral framework with the exclusion of non-state actors and the prominence of nation-state interests in a securitized setting. With an analysis of the EU’s most prominent policy instruments to govern irregular migration in the Mediterranean, the EU-Turkey readmission agreement; 2016 EU-Turkey Statement; and EU Facility for Refugees in Turkey, the paper seeks elements of transnationalism, multilateralism and bilateralism in each one’s negotiation and implementation processes. The paper concludes, due to the politicisation and securitization of migration established around a discourse of crisis, the EU “leadership” on migration governance in the Mediterranean prefers multilateral or bilateral means in the governance of international migration.

Mülteci Krizi, Avrupa Birliği ve Sivil Toplum: Türkiye Örneği

Dr. Öğr. Üyesi Büke Boşnak - Bilgi Üniversitesi

Avrupa Birliği'ni (AB) ve komşu ülkeleri derinden sarsan Suriye mülteci krizi, küresel göç süreçlerinin nasıl krize dönüşüp zorluklar yarattığının bir örneğidir. Mülteci krizi sadece devletlerin ve AB gibi uluslararası aktörlerin değil sivil toplum örgütlerinin de mültecilerin entegrasyonuna yönelik politikalara katkı koymalarına olanak sağlamıştır. Bu bağlamda hak temelli sivil toplum kuruluşları, taban örgütleri, yerel düzeyde çalışan sivil toplum kuruluşları, çeşitli yurttaş girişimleri, din ve inanç temelli örgütler, gönüllüler ve dünyada önde gelen uluslararası sivil toplum kuruluşları geniş bir katılım ile sürece dahil olmuşlar ve AB ile yakından çalışmışlardır. Yapılan ampirik araştırmanın çoğu, sivil toplumun güvenlik, insani yardım, sağlık, refah ve sosyal refah gibi temel hizmetleri sağlamadaki rolüne odaklanmıştır. Bununla birlikte, göç ve sivil toplum üzerine yapılan bilimsel tartışmalar, sivil toplumun insani yardım sağlamasının yanı sıra savunuculuk yürütmede de “ikili ve birbirine bağlı bir rol” oynadığını göstermiştir. Ancak insani yardım ve savunuculuk arasındaki bağ ve sivil toplumun dönüşümü ve AB ile bağlantısı mevcut literatürde yeteri kadar ele alınmamıştır. Bu çalışma, mülteci krizi sonrası, Türkiye'deki sivil toplumun dönüşümünü ve bu dönüşümde AB'nin rolünü incelemektedir. Bulgular insani yardım sağlayan sivil toplum örgütlerinin dönüştüğünü ve savunuculuk konusunda etkin aktörler haline geldiğini göstermektedir. Burada AB politikalarının etkin bir rolü vardır. Ne var ki, bu süreçte yaşanan sorunlar, kapasitelerin yetersizliği ve finansal sıkıntılar sivil toplum örgütlerinin gelişimi ve dönüşümdeki sınırları ortaya koymaktadır. Türkiye örneği mülteci krizinin sivil toplum üzerindeki etkisini ve AB politikalarını anlamaya yardımcı olmaktadır.

Bir İnsani Güvensizlik Konusu Olarak Brexit

Dr. Öğr. Üyesi Deniz Eroğlu Utku – Trakya Üniversitesi

Britanya'nın Avrupa Birliği üyeliğinden ayrılma konusunda 2016 yılında halka sunduğu referandumun 'Brexit' kararı ile sonlanması ülke için yeni bir süreci başlatmış oldu. Üyelikten ayrılmanın nasıl olacağı, hangi alanların en çok etkileneceği hala belirsizlik arz ederken, kararın daha referandum sürecinde etkisini gösterdiği bir alan olarak göç konusu karşımıza çıkmaktadır. Brexit taraftarları ve özellikle bu kampın siyasileri referandum propaganda sürecinde göç konusunu, ülkedeki göçmenleri ve Türkiye'nin olası üyeliği ile muhtemel yeni göç akımlarını üyelikten ayrılma için önemli nedenler olarak ileri sürdüler. Sonucun Brexit yönünde olması ile bir çok uzman tek bir konuda hem fikir oldu: İngiltere göçmenler için artık güvenli değildi. İngiltere'de yaşanan son gelişmeleri dikkate alarak, bu çalışma bu ülkede yaşayan Türkçe konuşan toplulukların referandum sonucundan etkilenip etkilenmediklerini araştırmaktadır. Çalışma Cohen ve Sirkeci (2011) tarafından geliştirilen Göç Kültürleri ve Çatışma Modeli çerçevesinde bahsi geçen topluluğun 'görece güvensizlik' algılarını anlamaya çalışmaktadır. Londra'da yaşayan Türkçe konuşan kişilerle yapılan yarı-yapılandırılmış mülakat soruları verileri ile, bu kimselerin hangi konularda kendilerini güvensiz hissettikleri, Brexit güvensizlik algılarını artırıp artırmadığı? Tersine göç planları olup olmadığı tartışılacaktır.

Turkey as a Model of Refugee Reception and Settlement?

Doç. Dr. Didem Daniş - Galatasaray Üniversitesi & Doç. Dr. Deniz Sert - Özyeğin Üniversitesi

On 17 February 2018, the Economist cited Colombia's foreign minister, María Ángela Holguín, who stated that "her government has been learning tips from Turkey, a destination for Syrians fleeing war, on how to deal with migrants from Venezuela". Since the beginning of the arrival of Syrians along its borders, Turkey has been following an open border policy (or to be more precise, a more open border policy than its counterparts) where it has endorsed a large project of humanitarian emergency relief with a welcoming attitude fed by religious discourses of hospitality. Initially, the model incorporated multiple actors that included a number of international non-governmental organizations (NGOs), which in time, caused an explosion of humanitarian field in the country, following a creation and increase of local NGOs in subcontracting roles, usually granted to pro-government organizations. The EU-Turkey statement of March 2016 set a turning point of events in this scheme. We have begun to observe a silent acceptance by the authorities that Syrians in Turkey are permanent rather than temporary (despite that their official status is still determined under a "Temporary Protection Regime"), which is followed by hints of decreasing tolerance towards the refugees on the local level. Within this background, we seek to unpack the elements of Turkey as a model of refugee reception and settlement. We focus on three major features of management of this hospitality: the key role of pro-government NGOs as state subcontractors; strong state control in the management of perceptions about the refugees where mechanisms of silencing and manipulation of perceptions are in effect; and preserving uncertain and ambivalent integration policies. We argue that even in the case of Turkey, which is presented as a model of refugee reception and settlement, hospitality is not unconditional, but very much related to existing hierarchies as well as production and reproduction of social inequalities, where deservingness seems to indicate being a good Muslim, a docile refugee, and/or a submissive Syrian.

*"İnsanı yaşat ki, devlet yaşasın" "Let people live, let state live"

The Particularity of Refugee-Psyche in the Migration Psychology

Prof. Dr. Elçin Kürşat Coşkun & Z. Yeşim Ahlers – Yeditepe Üniversitesi

Trauma means in old Greek “wound”. This long-duration wound is not only a personal mark of refugees in the world but it has become a global wound actually as early as the post Second World War times. With the discovery of the experiences of refugees we know that flight and the resulting trauma is a process and not only one traumatic occurrence in the lives of refugees before and during their flight. Therefore Khan (1963) introduced the term “cumulative stress” to describe a series of trauma they experienced on their way to the country of destination. Keilson (1979) used “sequential traumatization” for the same phenomenon. Frick-Baar (2013) emphasized “the time after” based on his research about the psychological coping with the consequences of traumata pointing out to fact that whether the person in the post-trauma stage feel left alone or if they experience security, solidarity and support is a determining factor in their psychological rehabilitation. While the BRD rejected till the 80s the psychological suffering because of war experiences, calling the pension-demanding people, because of their inability to work “war-tremblers” (trembling is a physical sign of deep anxiety), the concept of trauma was introduced into the psychiatric diagnostic in 1980 in the USA as “post-traumatic stress syndrome.” All types of migration cause a deep psychological stress and anxiety as I tried to describe this process in my previous publications. Here in this article I intend to pick out the particular manifestations of the unique psychological distress resulting from flight which is a consequence of sequential traumata.

Externalization of European Union Migration Policies

Evrin Çınar – Yeditepe Üniversitesi

Since the beginning of the millennium, European Union developed external dimensions as a new method to manage with the reality of migration: accomplish to control regular and irregular migration flows through cooperation with sending and transit countries. In this regard, two concepts of externalization of the EU migration policies emerge. While the EU involves diverse attempts to externalize the tools of EU migration control, it also promote development assistance and foreign policies with sending and transit countries in order to prevent irregular migration flows towards European Union member states, since the migration polices of the EU is control oriented. Both are based on different assumptions about how best to influence migration flows, and will have divergent impacts on migration flows, refugee protection and relations with third countries. This article intends to analyze the strategies of migration management, refugee protection and foreign relation with countries of origin.

Geçici Koruma Statüsündeki Yabancıların Türkiye’de İş Piyasasına Erişim ve Sosyal Güvenlik Hakları

Dr. Öğr. Üyesi Fatma Elif Çelik – Ufuk Üniversitesi

Türkiye, coğrafi ve stratejik konumu dolayısıyla, tarih boyunca çeşitli sebeplerle, son yıllarda bölgesinde yaşanan savaş ve siyasi krizler yüzünden yer değiştirmek zorunda kalan kişilere ev sahipliği yapmış bir ülkedir. Türk hukukunda ülkelerinden ayrılmaya zorlanmış, ülkelerine geri dönemeyen, acil ve geçici koruma bulmak amacı ile kitlesel olarak sınırlarımıza gelen veya sınırlarımızı geçen yabancılara sağlanan korumaya geçici koruma denilmektedir. Bu bağlamda kamuoyunda “Suriyeliler” biçiminde işaret edilen kişiler, ülkemizde geçici koruma statüsündedirler. Ancak 2011 yılından bu yana geçen süre göz önünde bulundurulduğunda söz konusu kitlenin hukuksal durumlarının varsayılan geçiciliği, paradoksal bir gerçekliğe dönüşerek sosyal sorun haline gelmiştir. “Geçici Koruma Kapsamındaki Yabancıların İş Piyasasına Erişim ve Sosyal Güvenlik Hakları” başlıklı çalışma ile Türkiye’de bulunan ve ağırlığını Suriye vatandaşlarının oluşturduğu kişilerin hayata katılım ve toplumsal entegrasyon bakımından önem arz eden konulardan birisi olan çalışma ve bu hakkın getirisi olan sosyal güvenlik haklarının neler olduğu mevcut hukuki düzenlemeler çerçevesinde tespit edilerek, Türkiye’nin sosyal ve ekonomik konjonktüründe geçici koruma statüsündeki yabancıların bu haklardan ne ölçüde istifade ettikleri ve istihdamın etkileri değerlendirilmeye çalışılacaktır. Devletler, çalışma hakkının getirisi olan ekonomik faydayı öncelikle kendi vatandaşlarına sağlamayı tercih etmektedirler. Bu bakımdan yabancıların, buldukları ülkede kazanç sağlamak amacıyla faaliyet göstermeleri konusunda ne ölçüde serbest oldukları, devletlerin kendi anlayış ve uygulamalarına bağlı olarak değişmektedir. Türk hukukunda bir temel hak olarak kabul edilmesi sebebiyle çalışma ve sosyal güvenlik hakkı eşitlik ilkesi dairesinde Anayasa ile teminat altına alınarak “Sosyal ve Ekonomik Haklar ve Ödevler” başlığı altında düzenlenmiştir. Buna karşılık yine Anayasa’nın 16.maddesi uyarınca “temel hak ve hürriyetler, yabancılar için milletlerarası hukuka uygun olarak kanunla sınırlanabilir”.

Fostering Integration: Understanding Attitudes toward Syrian Refugees in Turkey

Dr. Öğr. Üyesi Gülay Uğur Göksel - İstanbul Bilgi Üniversitesi

Since the beginning of the civil war in Syria, Turkey has welcomed more than three million Syrian refugees fleeing their country to escape the devastation of war. As the numbers increased, conflict between Turkish citizens and Syrian refugees escalated considerably culminating in attacks, lynching and mob violence targeted at refugees in some areas. Despite the government emphasizing a Turkish culture of hospitality, these events show political intolerance amplifying existing frustrations, accentuating competition over resources and resulting in political violence. In this project, we investigate the key factors that influence individual attitudes towards refugees and whether and how the sources and themes of political rhetoric may work to engender positive attitudes towards refugees within host countries. To this end, this paper will summarize our preliminary findings from our fieldwork in Turkey in summer 2018 investigating the drivers of political tolerance toward Syrian refugees in Turkey.

Markalar da Göç Eder: Yabancı Futbol Takımlarına Sponsor Olan Türk Markaları

Öğr. Gör. Dr. İlknur Kalay – Yeditepe Üniversitesi

Göç kavramının en yaygın anlamı, insanların siyasi, sosyal, ekonomik ve doğal gibi neden veya nedenlerle, geçici veya sürekli olarak yer değiştirmesidir. Bunun yanı sıra, kuşların, balıkların ve bazı hayvan türlerinin, belirli dönemlerde dünyanın başka yerlerine gitmeleri de göç olarak ifade edilir. Ayrıca, kişisel nedenlerle yer değiştirmeye ve bu esnada taşınan eşyaların da yer değiştirmesine göç denilmektedir. Markaların da kendi topraklarından koparılıp başka topraklarda yaşama çabası da bir göç durumu olarak değerlendirilebilir. İşletmeler yoğun rekabet ortamında kendilerini ön plana çıkarmak, ürünlerini satmak, kurumsal imajlarını kurmak ve geliştirmek gibi çeşitli sebeplerle pazarlama ve tutundurma faaliyetlerine başvurumaktadırlar. Kendilerini rakiplerinden farklı kılmak isteyen firmalar, çok farklı şekilde her türlü mecrada destek vermeyi mümkün kılan sponsorluk yöntemini tercih etmektedirler. Kurumsal amaçlara ulaşmak için spor, kültür sanat ve sosyal faaliyet alanlarında kişi veya organizasyonların para, araç gereç ya da hizmet ile desteklenmesi olarak tanımlanan sponsorluk hizmetleri, firmalara hem ulusal hem de uluslararası alanda çalışma yapmalarına imkân vermektedir. Uluslararası pazara bu markaları süren firmalar da, aynı insanlarda olduğu gibi yeni yere alışmak, yeni bölgenin ortamına ayak uydurmak ve varlıklarını sürdürmek için çalışmalar yaparlar; göç etme pratikleri ile bir yerden diğerine hareket edip o yerin pratiklerine uyum sağlamaya ve var olmaya, tutunmaya çalışırlar. Sponsorluk çalışmaları, markalarıyla küresel olarak “göç ettikleri” yerde var olmak isteyen firmalar için önemli bir çalışma alanı olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu araştırmada, yerel markaların sponsorluklar aracılığıyla globale açılması, tanınması, kurumsal imajının geliştirilmesi konusu “markaların göç etme” olgusu üzerinden ele alınacaktır. Bu bağlamda, büyük ulusal markaların bir yerden diğerine nasıl göç ettiği, özellikle uluslararası arenada en çok izlenen, takip edilen spor türü olan futbol branşında, uluslararası arenadaki sponsorlukları ve bu sponsorlukların medyada işlenme ve yorumlanma biçimi işlenecektir. Özellikle beyaz eşya, ulaşım ve teknoloji markaları bu araştırmanın konusu olacaktır.

Türk Sinemasında Düzensiz Göç Olgusu

Dr. Öğr. Gör. Kemal Eker – Milli Savunma Üniversitesi & Doğukan Akbayır – Karabük Üniversitesi

Düzensiz göç, Soğuk Savaş döneminin kapanmasıyla birlikte dünya gündeminin ön sıralarında yer almaya başlayan bir sorundur. Tek kutuplu bir dünyada yaşanan siyasal çalkantılar, ulusal sınırların öneminin azalması ve ulaşım ve iletişim olanaklarının artmasıyla kendini gösteren küreselleşme sürecinde uluslararası göç ve sığınma hareketlerinde de büyük bir artış olmuştur. Bu artışın, göç alan gelişmiş ülkelerin kapasitelerinin üstüne çıkması ve göçün yarattığı sosyo-ekonomik ve kültürel sorunlar ile güvenlik endişeleri düzensiz göçün temel nedenleri olarak ön plana çıkmaktadır. Göçmenlerin gittikleri ülkelerde yabancı düşmanlığı ve ırkçılık yükselmektedir. Güney'den gelen göç baskısına, Kuzey'in verdiği yanıt ise kapıları her geçen gün daha da kapatmaktır. Bu nedenle düzensiz göçmenler, gittikçe daha tehlikeli rotalar izlemek zorunda kalmaktadırlar. Göç güzergâhı boyunca meydana gelen ölümler dünya genelinde artmaktadır. Düzensiz göçmenler her türlü tehlikeye ve istismara açık bir durumdadır. Birçok göçmenin denizde boğulduğu, kapalı konteynırlar içerisinde havasızlıktan öldükleri veya tecavüze maruz kaldıkları bilinmektedir. Türkiye ve dünya medyasında, bu konudaki haberlerin yer almadığı bir gün neredeyse yok gibidir. Dünyanın gözü önünde yaşanan bu insanlık trajedisi, tüm sanat dallarında olduğu gibi sinemada da görmezden gelinmemiş ve artık neredeyse ayrı bir tarz olarak nitelendirilebilecek “göç sineması” kavramı ortaya çıkmıştır. Dünya sinemasıyla eş zamanlı bir şekilde Türk sinemasında da göç temalı filmlerin sayısında önemli bir artış kaydedilmiştir. Özelde “düzensiz göç”, genelde ise göçün tüm boyutları ve sonuçlarını ele alan yapıtlar ortaya konmuştur. Bu çalışmada, dünyada göç sinemasının ortaya çıkış süreci genel olarak değerlendirildikten sonra Türk sinemasında düzensiz göç temalı filmler incelenmiştir. Bahse konu filmlerde, düzensiz göç olgusunun ele alınış biçimindeki değişim ve gelişim çizgisi irdelenmiştir.

Türkiye'nin Göç Politikaları: Avrupa Birliği Uyum Süreci ve Suriye Krizi Sonrası Dönem

Arş. Gör. Kübra Öztürk - Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi & Ayşenur Öztürk – Selçuk Üniversitesi

Göç, tarih boyunca varolan bir olgudur. Temelinde hareketlilik olan göçün, itici sebeplerinin incelenmesi gerektiği kadar; hedef ya da transit olarak kullanılan ülkelerin de ne kadar etkilendiği; sosyal, siyasal, toplumsal ve ekonomik sorunların çözümü sürecinde oldukça önemlidir. Bu açıdan, ülkelerin yaşadıkları göç hareketleri karşısında nasıl bir politika uygulayacağına dair çalışmalar tartışılması gereken bir konu haline gelmiştir. 2011 yılında Suriye'de yaşanan iç savaş sonrası artan göç hareketleri, Türkiye'nin göç politikalarının gelişiminde önemli bir dönüm noktası olmuştur. Türkiye yönlü kitlesel göç hareketi karşısında göç alanında hukuksal ve idari yapılanmada pek çok değişiklik yapılması ihtiyacı doğmuştur. Avrupa Birliği'ne uyum süreci içinde Türkiye'nin göç politikalarında yaşanan değişim ve Suriye'den yapılan göçün bu politika gelişimini nasıl etkilediği çalışmanın temel araştırma sorusudur. Çalışmada yöntem olarak içerik analizi kullanılmış olup, birincil kaynaklar olarak ilgili mevzuat ve politika belgeleri bu yolla incelenmiştir. Türkiye'de göç politikalarının gelişim süreci 2000 yılı sonrası dönem ile sınırlandırılarak, 2000-2013 yılları arası ve 2013 yılı sonrası olmak üzere iki döneme ayrılarak analiz edilmiştir.

Yerel Yönetimlerin Suriyeli Mültecilere Yönelik Uygulamaları: İstanbul İlçeleri Örneği

Arş. Gör. Melek Gökmeşdan - Bursa Teknik Üniversitesi

Suriye'de 2011 yılında mevcut yönetim ve iktidara muhalif güçler arasında yaşanan silahlı çatışmalar ve büyüyen iç savaş sonucunda Birleşmiş Milletlerin verilerine göre savaşın başlama tarihinden günümüze Türkiye'ye yaklaşık 3 milyon 620 bin mülteci göç etmiş ve dünya genelinde en fazla sığınmacı ağırlayan ülke olmuştur. Göç eden Suriyelilerin yaklaşık olarak yüzde beşi geçici barınma merkezlerinde yaşayabilmektedir. 2011 yılından bugüne kadar geçen süre zarfında birçok ilde meydana gelen ani nüfus artışları ile mültecilerin acil ihtiyaçlarının karşılanmasına yönelik gereklilikler ortaya çıkmış ve bu süreçte uluslararası bazı kurum ve kuruluşlardan Türkiye'ye kaynak aktarımı sağlanmış ancak dağıtımını merkezi yönetim tarafından yapılmıştır. 2014 yılındaki Geçici Koruma Yönetmeliği ile Suriyelilere sağlanan hizmetlerin tümünün koordinasyon görevi AFAD'a verilmesi ile birlikte AFAD bu sürecin yönetiminde en etkin aktörü haline gelmiştir. Bu süreçte yerel yönetimlerin mültecilerin ihtiyaç ve taleplerine yönelik oluşturacağı çerçevenin gündeme alınması ve yardımların bu ihtiyaç kalemlerine yönelik yapılması sürecin kontrollü yönetilmesi açısından bir gereklilik oluşturmaktadır. Ancak mevcut durumda yerel yönetimler özellikle belediyeler kendi sorunlarını kendi hizmet alanları içerisinde çözmeye yönelmiş ve bu bağlamda birçok farklı uygulama hayata geçmiştir. 2013 ve 2014 yıllarında Suriyeli mültecilere yönelik yapılan hukuki düzenlemelerde yerel yönetimlere yönelik herhangi bir madde yer almaması ve belediyeler tarafından yapılan yardımların hukuki karşılığının bulunmaması süreçteki yerel yönetimlerin etkinliğini olumsuz etkilemiştir. Bu çalışma, Suriyeli mültecilerin ihtiyaç ve taleplerinin karşılanması noktasında yerel yönetimlerin rolüne ve etkinliklerine odaklanmaktadır. Bu kapsamda İstanbul ilçe belediyelerinden seçilen örnekler üzerinden, belediyelerin mültecilerin yönetim sürecinde karşılaştığı yasal ve idari sorunlar analiz edilerek mevcut kısıtlara ilişkin yapılan çalışmalar ışığında yerel yönetimlerin etkinliği detaylı şekilde tartışılacaktır.

İkinci Dünya Savaşı Öncesinde Almanya'dan Türkiye'ye Göç Eden Bilim İnsanlarının Türk Üniversite Sistemine Etkileri

Dr. Öğr. Üyesi Melih Görgün – Yeditepe Üniversitesi

1930'lu yıllardan itibaren Almanya'da giderek artan ırksal baskılar, dönemin birçok Yahudi kökenli bilim insanı için, zorunlu göçün altyapısını oluşturmuştur. Bu bilim insanların büyük bir bölümü için göç etmek, hayatta kalmak ile aynı anlamı taşımaktadır. Hayatlarının hemen her alanında son derece sert baskılara maruz kalan bu insanlar, kaçış seçeneklerini farklı dinamikler bağlamında planlamaya çalışmışlardır. Türkiye'de gerçekleşmesi planlanan ve aynı zaman dilimine rastlayan "Üniversite Reformu", bu bilim insanları için çok önemli bir fırsatı da beraberinde getirmiştir. Süreç dahilinde, gerek göç edecek olanlar, gerek onları kabul edenler, bu zorunlu göçün kazançlı çıkacak iki tarafı olmak için ellerinden geleni yapacaklardır. Bu çalışmada, İkinci Dünya Savaşı'nın hemen öncesinde yaşanan süreçte, Almanya'dan Türkiye'ye göç etmiş bilim insanların Türkiye'de 1930'lu yıllardan itibaren çeşitli değişikliklerle yeniden tasarlanan üniversite sistemi üzerindeki etkileri incelenecektir.

Öğrenci kulübünden STK'ya: Uluslararası Öğrencilerin Örgütlenme Biçimlerine Bir Örnek Olarak İstanbul&I

Dr. Öğr. Üyesi Merve Özdemirkıran Embel - Marmara Üniversitesi

Yüksek Öğretim Kurulu'nun (YÖK) verilerine göre Türkiye'deki toplam 125.138 (81.783 erkek, 43.355 kadın) uluslararası üniversite öğrencisinin 35.735'i İstanbul'daki üniversitelerde öğrenimlerini sürdürmektedir. Uluslararası öğrencilerin kültürel faaliyetler çerçevesinde ve özellikle İstanbul ve kent temaları etrafında bir araya geldikleri, aralarındaki farklılıklara rağmen (dil, etnik köken, gelir durumu, vs.) söz konusu kültürel faaliyetler aracılığıyla ortak bir zemin oluşturdukları gözlemlenmektedir. Uluslararası öğrencilerin üniversite kulüpleri bünyesinde yürüttükleri faaliyetlerin incelenmesi sırasında öğrenci kulüplerinde aktif olarak faaliyet yürüten öğrencilerin kayda değer bir kısmının İstanbul&I isimli bir organizasyonun etrafında toplanmaya başladığı ve adı geçen organizasyonun etkinliklerinde yer aldıkları tespit edilmiştir. Uluslararası öğrencilerin kentle, birbirleriyle ve yerel öğrencilerle kurdukları ilişkiyi anlamak için incelenen öğrenci kulüplerinden biriyken ve büyük ölçüde öğrencilerin kurucu ve yönetici olduğu bir yapıdayken söz konusu organizasyonun kapsamının öğrenci faaliyetlerinin ötesine geçtiği ve öğrencilerin dışındaki göçmen gruplarına da destek sağlayan ve giderek profesyonel bir sivil toplum kuruluşu (STK) görünümü aldığı görülmüştür. Bu tebliğde, uluslararası öğrencileri bir araya getirme ve kültürel faaliyetler çerçevesinde bu öğrencileri birbirleriyle, İstanbul'un kent kültürüyle ve yerel öğrencilerle kaynaştırmayı hedefleyen İstanbul&I'nın nasıl faaliyet alanını hızla genişleten, uluslararası öğrencilere kültürel etkinliklerin ötesinde gönüllü faaliyetlere katılmaları için bir platform sunan bir STK'ya dönüştüğü incelenecektir. Tebliğde paylaşılacak veriler, Haziran-Ağustos 2018 arasında İstanbul'da öğrenim gören ve öğrenci kulüplerinde aktif olarak çalışan uluslararası öğrencilerle ve İstanbul&I organizasyonu yönetici ve üyeleriyle yapılan yüz yüze görüşmelere ve söz konusu organizasyonun etkinlikleri sırasında elde edilen gözlemlere dayanmaktadır.

Türkiye'ye Zorunlu Göç Eden Suriyeli Kadınların Ailede Sorumluluk Dağılımının İncelenmesi

Uzm. Nurcan Tüfekci & Prof. Dr. Oya Hazer – Hacettepe Üniversitesi

Bu araştırma Türkiye'ye Suriye'den zorunlu göç eden kadınların ailede sorumluluk dağılımlarının incelenmesi amacıyla planlanmıştır. Bu çalışmanın verileri, Türkiye'de Ankara ilinde bulunan Sığınmacılar ve Göçmenlerle Dayanışma Derneği'nin merkezlerinden olan Çok Yönlü Destek Merkezi ve Al Farah Çocuk ve Aile Destek Merkezi'ne gelen kadınlar arasından Tabakalı Rastgele Örneklem Yöntemi ile seçilen 18 yaş üstü evli ya da evlilik geçirmiş 200 kadın ile yüz yüze yapılan görüşmeler sonucu toplanmıştır. Araştırmada kullanılan anket formunda kadınların yaşı, medeni durumu gibi demografik özellikleri ve çocukların bakımı, eğitimi, yemek yapma, bulaşık yıkama, evin temizlik ve bakımı, çamaşır yıkama, ütü yapma, alışveriş yapma, fatura, kira vb. ödemeler ile paranın idaresi gibi yapılan işlere ilişkin ailede sorumluluk dağılımını inceleyen sorular bulunmaktadır.

Araştırma kapsamına alınan kadınların %60.5'inin evli, %39.5'inin dul olduğu, %31.5'inin 26-34 yaş grubunda, %73.0'ının ilkokul ve daha az eğitim düzeyinde olduğu belirlenmiştir. Ailede sorumluluk dağılımı açısından hemen hemen tüm işlerde kadınların sorumlu olduğu bulunmuştur. Ailede sorumluluk dağılımı kadının eğitim düzeyi açısından incelendiğinde bir farklılık bulunmazken, medeni durum açısından (evli veya dul) çocukların eğitimi, alışveriş yapma, fatura, kira vb. ödemeler ve para idaresine ilişkin sorumluluklarda dul olan, bulaşık yıkama, evin temizlik ve bakımı, çamaşır yıkama gibi sorumluluklarda ise evli olan kadınların bu sorumlulukları tek başına yükledikleri bulunmuştur. Araştırmada elde edilen bulgular sonucunda geçerli önerilerde bulunulmuştur.

Futbolcu G çleri

Orhan Taylan Yilmazer – Yeditepe Üniversitesi

Futbol siyasal bir araç ve temsiliyet anlamında kendisine uluslararası ilişkiler anlamında önemli bir yer edinmiş durumdadır. Bu oyunun ana öznelerinden olan Futbolcular için ise durum için siyasal, ekonomik ve sosyolojik bağlamından biraz daha farklı şekilde sürmektedir. Futbol bir iş kolu olarak nitelikli iş gücüne ihtiyaç duyar. Bu iş gücünün milliyeti yada pasaportu pek önemli değildir. Aranana niteliklere ve özelliklere sahip iseniz Dünya'nın herhangi bir ülkesinde iş bulabilirsiniz. Dünya'nın herhangi bir ülkesinde binlerce kilometre uzaktan gelmiş ve kendisi için bir ekonomik gelir kalemi yaratmış bir futbolcu görmeniz mümkündür. İşte bu bağlamda, futbolcuların kendi anavatanlarından ve geçmişlerinden ekonomik sebeplerle ayrılmaları, hiç bilmedikleri ve tanımadıkları bir coğrafyada/ülkede yaşamaya başlamaları ve çoğu zaman pek te uzun olmayan bir zaman diliminde tekrardan bambaşka bir ortama geçiş yapmaları çok mümkündür. Dünya  zerinde Futbolun ticari hacmi 1 trilyon doların üstüne çıkmıştır. Bu büyük pastanın önemli bir bölümünü ülke dışından yapılan futbolcu transferleri için harcanan paralar oluşturmaktadır. Muazzam bir kültürel çeşitlilik ve kültürel geişkinliğe aracılık eden bu transfer piyasası içinde ana özne olan futbolcular g  yolları geçmişten gelen tarihsel bağlar etrafında şekillenmektedir. Bir çok farklı etkene dayananan bu konuyu detaylıca irdeleyecek ve için tarihsel, ekonomik, siyasi ve sosyolojik yönlerini inceleyeceğiz.

Diasporayı tüklemek: Göç, Ulusal Kimlik ve Gıda İlişkisi Üzerine Kuramsal Bir Yaklaşım

Dr. Öğr. Üyesi Özge Çopuroğlu – Yeditepe Üniversitesi

Yemek kültürü ve milliyetçilik arasındaki ilişkiyi araştıran son çalışmalar, bu eksenin siyaseti çeşitli düzeylerde tartışmak için uygun bir açı olduğunu ortaya koydu. Atsuko Ichijo ve Ronald Ranta bu alandaki en yenilikçi çalışmayı yaparken, yaşamı sürdürme noktasında son derece anlamlı ve yararlı olan yiyecekler de oldukça sembolik değerler taşımaktadır. Yemek politiktir ve politikada öne çıkar. Evrensel ve bireysel; küreselle yerel olan arasında ve devletin ulusal mutfağa sahip olması arasındaki çatışma, kimlik bilincinin gelişmesinde bir ulusun homojenleşmesine yol ačan aktif bir rol oynamıştır. Böylece, ulusal kimliğin keşfedilmesi ve gıda, açlık, üstünlük ve ulus ötesi hareketler olarak genişletebileceğimiz milliyetçilikle ilgili araştırma alanlarında, diğer disiplinlerle keşişmektedir. Örneđin, diasporanın ve grupların gıda yoluyla ülkeleriyle köprü kurması, yalnızca siyaset bilimi ve uluslararası ilişkilerin değil aynı zamanda antropoloji, sosyoloji ve gastro-diplomasi gibi kapsamlı bir yelpazenin de araştırma konusu olacaktır. Bu açıdan araştırmanın asıl amacı, diaspora tecrübesi yaşamış gruplarda gıdanın rolünü tartışmak, ritüellerin sosyal uyumu sürdürmede ve vatanları ile iletişim halinde olmasındaki önemini vurgulamaktır.

Filming Homo Sacer in the Calais “jungle camp”: May They Rest in Revolt (Figures of War 1)

Dr. Öğr. Üyesi Özge Erbek Kara – Yeditepe Üniversitesi

Deploying specific relations between moving images, migrations and social movements, this study aims to demonstrate the emancipatory potentialities of cinema as an art form and the ways it can contribute to theoretical debates and political engagement on the issues about contemporary refugee crisis and international migration with its emerging new patterns in a global age. Drawing primarily on Agamben’s thoughts on camps described as new bio-political paradigm and Rancière’s conceptualization of the inherent connection between aesthetics and politics, we will explore how internal organization of a cinematographic work in a poetic way may be connected to critical thought, through a formal analysis of a movie depicted as an example of a cinematographic gesture of resistance: *Qu’ils reposent en révolte (Des figures de guerre 1)* [May they rest in revolt (Figures of war 1), Sylvain George, 2010]. This documentary film essay focuses on the lives of human beings in an open informal refugee camp Calais, “the Jungle” at northern France. Since the last intervention of the State in 2015, what remains of Calais are only images from media which mostly reify its inhabitants to victims or threats, contributing to the immunization of societies to immigrants. As a sensible political act, employing formal and representational strategies towards witnessing and rendering the migrant experience, we will argue the film illustrates the possibilities of an aesthetic work to create a new regime of visibility, rejecting the dominant order of visible in both audio-visual and administrative spheres and reveal an alternative sensory space for an ethical encountering with the “other” to experience.

Go back were you come from

Patrycja Karłowska – İstanbul Üniversitesi

Migration and refugee crisis caused many controversies in current international agenda. Although wars in Afghanistan, Balkans, Iraq, and conflict in North Caucasus and Palestine increased the intensity of migration and refugee problem, the term migration crisis started to be used after the Syrian conflict. The subject was analyzed from several perspectives: the humanitarian issues, nationalism, racial based aggression and the responsibility of other countries to accepting refugees. However, the current discourse lack from the dispute about the possibility of resettlement in Syria after achieving the stability in this country. In my article, I am opening the discussion of repatriation question by analyzing the influence of ethnic and the national identity of repatriation possibilities. For the main cases, I used the situation of Turkmens in Turkmenistan, Afghanistan, and Iraq. I chose those countries because they represent different conditions under which Turkmens exist and in case of Turkmens from Afghanistan and Iraq migrated from the country of origin. As a minor case, I will use Kazakhstan and Poland in order to present two contradict repatriation policies.

Contextualizing Turkish Public Attitudes towards Immigrants: Cross-Country and Over-Time Comparisons

Dr. Öğr. Üyesi Sedef Turper Alışık – Koç Üniversitesi

With the large influx of refugees following the outburst of Syrian Conflict in March 2011, integration policies have become an increasingly salient issue marking public discussions in Turkey. Studies comparatively analyzing the attitudes towards immigrants and immigration policies illustrate that anti-immigrant sentiments and level of public support for more exclusionist immigration policies are much more prevalent in Turkey when compared to other European countries. However, the comparison of means of multiple-item anti-immigrant sentiment constructs across groups and/or across time is problematic unless the measurement invariance of these constructs can be established through statistical testing. The current study compares the prevalence of anti-immigrant sentiments in Turkey with those in European countries by first testing the measurement invariance of the anti-immigrant sentiment constructs utilized in European Social Survey and further delves into the over-time changes in Turkish public attitudes towards immigrants by two national surveys conducted in Turkey in 2017 and 2019.

Göç kavramı, Devlet Egemenliği ve Uluslararası Güvenlik Politikaları Kapsamında Kriminalize mi Ediliyor?

Dr. Öğr. Üyesi Semir Töner Şen – Yeditepe Üniversitesi

21. yy, globalleşme sürecinde, göç kavramı üzerinde en çekişmeli konular, devlet egemenliği kapsamında, göç politikalarının milli güvenlik ve antiterörist stratejiler çerçevesinde tartışılması ve bu bağlamda ceza adaleti kavramı le bağlantılı olarak göçmenlerin kriminalize edilmesi olarak karşımıza çıkmaktadır. Egemenliklerini tehdit altında gören devletler, hiçbir dönemde olmadığı kadar göç üzerinde kontrolü sağlamak istemektedirler. Sığınmacı ve mülteciler dünya üzerinde en savunmasız gruplardan birini oluştursalar dahi toplumlar üzerinde her zaman ağır bir yük olarak görülmektedirler. Bu bağlamda, devletler, bu grubu korumak için tedbirleri arttırmak yerine, oluşturulabilecek standartlar da dahi yetersiz ve isteksiz kalmakta ve insan hakları ihlallerine neden olmaktadır. Sınır aşan hareketler güvenlik sorunları ile çerçevelenmektedir. 11 Eylül saldırıları gibi gerçekleşen saldırılar ardından terör korkusu nedeniyle, antiterörist tedbirlerin arttırılması ve milli güvenlik politikaları ile ilgili yeni düzenlemeler, sığınma ve göç politikalarının sıkılaştırmasına sebep olurken, terörizmin ülkede bulunan yabancılar ile özdeşleştirilmesi akımı ortaya çıkmıştır. Bu bağlamda, fiziksel engellerin arttırılması, idari gözetim, listeleme, malların dondurulması gibi kontrol mekanizmaları daha da arttırılarak, göç programları milli güvenlik ile ilişkilendirilmeye, İnsan hakları, insancıl hukuk prensipleri, terörizm stratejileri içinde sorgulanmaya başlanmıştır. Göçmenler üzerindeki idari gözetim ve denetim, ceza adaletinin temel prensiplerine dayandırılmaktadır: caydırıcılık ve ceza. Bu bağlamda bu çalışmada özellikle düzensiz göçmenlerin gayri hukuki kabul edilmesi ve kriminalize edilmesi sorunu tartışılmaya çalışılacaktır.

Objects of Memory: Embedded Stories and Hopes

Dr. Öğr. Gör. Sibel Aksu Güngör – Yeditepe Üniversitesi

There is a distinct mode of collecting that is identified as neither “pathological” as in compulsive hoarding (Frost and Hristova 2011, p.1-11) nor “institutional” as in systematic collecting (Alberti 2005, p.562). There are people who keep and collect things connected to their life experiences, or things they assume that they or their descendants will need and take advantage of someday. This distinct mode of collecting is referred to as idiocentric collecting and it is asserted to be a way to unify oneself with past, present and future selves by means of objects (Aksu Güngör, 2016). Huffington Post UK has an article about a young refugee who carries academic reports as well as precious photographs.¹ International Rescue Committee published the photographs of a couple of refugees’ backpacks under the heading, “What’s In My Bag?”² Their possessions tell stories about their past and their hopes for the future. In the era of mass movement of refugees, their relationship with their possessions may be the subject for an alternative approach to the issue. The content of backpacks of refugees seems to emphasize the relation with both the past and the future. David Parkin asserts that people move with or in relation to the objects to which they feel attached. He states that refugees take items for immediate practical use as well as in order to establish or re-define personal and cultural origins. Parkin refers to such objects as transitional objects and mostly focuses on mementos as transitional objects in human displacement (Parkin, 1999). This research aims to focus on the cognitive consequences of forced displacement.

Actualizing Migratory Strategies: Reputation and Uncertainty in Syrian Refugees' Dealings with Smugglers and Brokers in Istanbul

Dr. Souad Osseiran – Koç Üniversitesi

Faced with limits on legal possibilities to migrate to European states to seek asylum and ambiguities about their status in Turkey, many Syrian refugees turned to smugglers and brokers to actualize their migratory plans. This paper draws on ethnographic research carried out in Istanbul in 2012-2013 with Syrian refugees trying to move on to Europe. It focuses on Syrian refugees' narratives about their engagement with smugglers and failed border crossing experiences. It examines the ways Syrian refugees dealt with the uncertainty that is part of the engagement with smugglers and brokers as an interaction occurring in an 'extra-legal' sphere. The paper argues that moral discourses, performing trustworthiness and personalizing relations were deployed to reduce the uncertainty of the engagement. In many cases, despite these strategies, Syrian refugees failed to secure safe or successful passage.

Ahıskalı Türklerin Türkiye'ye Göç, İskan ve Uyum Sorunları

Dr. Susanna Ayvaz

Asırlardır yaşadıkları topraklarından Stalin rejimi tarafından sürgün edilen Ahıskalı Türkler, günümüzde ana yurtları dışında sekiz farklı coğrafyasında yaşamaktadırlar. Ahıskalı Türklerin öz topraklarına dönüş konusu, 1950'lerden başlayarak Sovyetler Birliği dağıldıktan sonra uluslararası platforma taşınsa bile halen somut bir çözüme ulaşmış değildir. Vatana dönüş konusunun açık kalması Ahıskalı Türkleri dünyanın farklı ülkelerine göç etmeye zorlamaktadır. Çalışmada, 1992 yılında alınan "Ahıska Türklerinin Türkiye'ye Kabulü ve İskânına Dair Kanun" kapsamında ve sonraki dönemlerde Türkiye'ye göç eden Ahıskalı Türklerinin, göç sonrasında karşılaştıkları ekonomik ve politik uyum süreçleri araştırılmakta ve analiz edilmektedir. Ahıskalıların göçü Türkiye'yi farklı yönleri ile etkilemektedir. Görülen göç gelişimi incelendiğinde, göçe neden olan etmenleri ve neticeleri açısından birbirlerine bağlı ve irdelenmesi gereken olguları görebiliriz. Oluşan bu olgu ve değişkenlerin analiz edilmesi anlam taşımaktadır. Bu araştırmada, Ahıskalı Türklerin göç olgusunun iktisadi ve politik sonuçları sunmaya çalışılmaktadır. Çalışmada, göç olgusunun tanımları ve çeşitleri genel bir bakış altında incelenecek ve göçle Türkiye'ye gelmiş olan Ahıskalıların karşılaştığı bütünleşme sorunları çeşitli istatistikî veriler ile ortaya koymaya çalışılacaktır. Ahıskalı göçmenlerin hangi yerleşim merkezlerine ne ölçüde yerleştiği, göç oluşumunda hangi faktörlerin yer aldığı, göç etmiş Ahıskalı Türkeri'nin Türkiye'ye uyum sağlamalarındaki problemlerin analizi istatistikî olarak anlatılmaya çalışılacaktır. Bunun için, Ahıskalıların yoğun olarak yaşadığı Türkiye'nin beş büyük şehrinde (İstanbul, Bursa, İzmir, Ankara, Antalya) saha araştırması yapılmış ve yaklaşık 1000 kişiye anket uygulanmıştır. Anketler neticesinde elde edilen veriler Microsoft Office Excel ve SPSS bilgisayar programları ile analiz edildi ve varılan sonuçlar şekil ve tablolar ile görsel olarak verilmeye çalışılmıştır. Analizler neticesinde elde edilen verilere çeşitli çapraz sorgulama yöntemleri uygulanmış ve değişik yorumlara ulaşılmıştır.

Uluslararası Göçün Güvenlik Konusuna Dönüşümü

Sümevra Demiralp – Kapadokya Üniversitesi

Göç olgusu insanlık tarihi kadar eski olmasına rağmen siyasi, iktisadi ve toplumsal anlamda karşılıklı bağımlılık olarak tanımlanan ve dünya siyasetinde önemi artan uluslararası göç kavramı, ulus devlet ile oluşur. 11 Eylül saldırıları ve sonrasında Avrupadaki terörist saldırılar diğer bölgelerde sebep olduğu değişimler, uluslararası göçün 2000’li yıllara gelindiğinde göç alanında “güvenlik” boyutuyla yeni bir literatürün oluşmasına neden olur. Göçmen nüfusun ülkedeki suç oranlarını arttırdığı, sosyal devleti zayıflattığı, entegrasyon süreçlerinde uyumsuz olduğu ileri sürülen tezler göçün “birey güvenliği” perspektifinden çok “sınır güvenliği” ve “ulusal güvenlik” çerçevesinde değerlendirilmesi eğilimini de beraberinde getirir. Bu çalışmanın amacı uluslararası göç olgusunu, bir ulusal güvenlik sorunu olarak “güvenleştirilme”sini sosyal ve siyasi olgular üzerinden incelemektir. Siyasileşen ve güvenlikleşen uluslararası göç olgusunun sürecin Kopenhag Ekolü tarafından literatüre sunulan “güvenleştirme” boyutuyla ve söylem araçlarının beklenen güvenlikleştirme çıktıları çerçevesinde ele alınacaktır.

KEKAM HAKKINDA

2014 yılında kurulan Yeditepe Üniversitesi Küresel Eğitim ve Kültür Araştırmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi'nin amacı, çeşitli bölgeleri kültürel, toplumsal, siyasi ve ekonomik yönleriyle incelemektir.

Türkiye'nin farklı bölgelerle olan tarihi ve kültürel bağlarının birbirlerine benzer ve ayrışan yanlarının, bir arada ve karşılaştırmalı olarak, disiplinler arası analizlerle irdelenmesi hedeflenmektedir. Üniversitenin farklı bölümlerinin sağlayacağı katkılar doğrultusunda, geniş bir perspektiften olayların incelenebilmesi ve çeşitli değişkenlerin dikkate alınmasının yanı sıra, farklı bölgelerdeki değişim ve sürekliliğin çalışılması amaçlanmaktadır.

Merkez, ulusal ve uluslararası konularda siyasi, ekonomik, kültürel, sosyal ve hukuki nitelikli bilimsel araştırma ve çalışmalar yaparken, ilgili kurum ve kuruluşlarla iş birliği içinde bilgi birikiminin oluşturulması ve paylaşılmasını sağlamayı amaçlamaktadır.

Merkezin amaçları ve çalışma alanları

Türkiye'nin ikili ilişkilerinin olduğu ülke, bölge ve uluslararası örgütlerin kültürel, toplumsal, siyasi ve ekonomik yönlerine ilişkin disiplinler arası bilimsel çalışmalar ve araştırmalar yapmak, planlamak ve yürütmek,

Türkiye'nin komşuluk ilişkilerini, bölgesel meseleleri ve küresel aktörlerin bölgesel meselelere ilişkin politikalarını irdeleyen kitap, makale, rapor ve analizler üretmek,

Ülke ve bölgelerin meselelerinin tartışıldığı güncel değerlendirmelerin ve hakemlik sürecinden geçmiş bilimsel ve akademik çalışmaların yer aldığı Türkçe/İngilizce uluslararası bir dergi yayınlamak,

Türkiye'nin ikili ilişkilerinin olduğu ülkelerin meselelerine ilişkin ulusal ve uluslararası toplantılar, çalıştaylar, kurs, kongre, sergi, panel, sempozyum ve konferanslar düzenlemek veya düzenlenmesine katkıda bulunmak,

Merkezin çalışma alanına giren konularda yurt içi ve yurt dışı bağlantılar kurarak, yurt içindeki ve yurt dışındaki ilgili kuruluşlar ve merkezler ile yakın ilişki ve işbirliğini sağlamak,

Bu doğrultuda, ulusal ve uluslararası kurum ve kuruluşlarla etkileşim kurmak, ortak proje, yayın, toplantı ve değişim programları hazırlamak ve uygulamaya koymak,

Merkezin çalışma alanına giren konularda araştırmacıların gelişimine yönelik eğitim programları, kurslar, seminerler, konferanslar, ulusal ve uluslararası kongreler düzenlemek, bu çalışmalarla ilgili sertifikalar vermek ve faaliyetlerle ilgili yayınlar yapmaktır.

BİZİ TAKİP EDİN

 KEKAM

 KEKAM_Yeditepe

 kekam_yeditepe

İLETİŞİM

kekam@yeditepe.edu.tr

kekam.yeditepe.edu.tr

0216 578 00 00-2647

- Satılmaz -